

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 125. Propositiones damnatae ex Melanctonis operibus excerptae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.

A. C. 1523.

§. CXXIV.

*Censura Facultatis Theologicæ contra
hos libros.**Argente
l. cit. p. 408.*

In hac censura, quæ die sexta Octobris Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio lata est, libri a Facultate damnati speciatim nominantur; nimirum: *Loci communes rerum Theologicarum*, *Liber commentariorum in epistolam D. Pauli ad Romanos*, & in duas epistolas ad Corinthios; liber, qui inscribitur: *Adversus furiosum Parisiensem Theologastorum Decretum*; Alius, cui titulus: *Philippi Melanchtonis declamatiunculæ duæ in D. Pauli doctrinam*. *Alia epistola ejusdem Melanchtonis de Theologica disputatione Lipsica*. Ex quovis hoc libro Facultas quasdam extraxit propositiones, quas singulari nota condemnavit, ut censuræ suæ æquitas magis elucescat.

§. CXXV.

Propositiones damnatæ ex Melanchtonis operibus excerptæ.

Igitur ex libro *de locis communibus* septendecim excerptit propositiones, quas inter prima est: *Palam hæretica est Constitutio: ad abolendam, de Hæreticis. Quæ execratur omnes, qui de Sacramentis*

mentis aliter sentiunt, aut docent, quam vel docet, & observat Romana Ecclesia. II. Lugdunense Concilium, quia libros Decretalium comprobavit, pro impio haberi debet. III. Non est Christianus, qui litigat: seu contendere iudicio Christianis non licet. IV. Ipsos Sacerdotes quoad lites pertinet & iudicia, subiecit jus Divinum Magistratibus civilibus, Regibus, & Principibus. V. Nulum est sacrificium in Christianismo, & sumus omnes Christiani Sacerdotes. VI. Ordo, Matrimonium, & extrema unctio non sunt Sacramenta. VII. Qui Missas ideo faciunt, ut bonum aliquod opus faciant, ut Deo Christum offerant pro vivis ac mortuis, impie errant. VIII. Impia docent, qui censent peccare eum, qui Horas Canonicas non legerit, qui carnem ederit die sexta aut septima. IX. In quibus Spiritus Christi inest, hi prorsus ab omni lege liberi sunt. X. Satisfactio nulla est præter Christi mortem. XI. Episcopi non habent jus condendi leges; Exstant abominabiles Pontificiarum legum codices. XII. Pœnitentia non est signum, nisi obscurum; omnium reffissime baptismus vocatur Pœnitentiæ Sacramentum. XIII. Votum neque præcipit, neque consulit Scriptura. Non autem probat Deus, nisi quæ præcipit, vel consulit. XIV. Quandoquidem omnia, quæ eveniunt, necessario juxta divinam prædestinationem eveniunt, nulla est voluntatis nostræ liber-

Sæcul. XVI.
A.C. 1523.

Ex I. Regi-
stro MS. fa-
cult. Paris.
fol. 200.

Secul. XVI. tas. A.C. 1523. *XV. Errat Hieronymus, vetans circumcisionem. XVI. Nulla est perfectio peculiaris in instituto Monastico. XVII. Paupertas ab omnibus Christianis exigitur Jure divino; nec tantum ad Monachos pertinet.*

Ex libro Commentariorum in epistolam ad Romanos, & duas ad Corinthios depromptæ fuere triginta propositiones. *I. Necessario omnia eveniunt omnibus creaturis. II. Ridiculum est commentum, esse liberum arbitrium. III. Sententia Apostoli tollit omne meritum, sive ante sive post gratiam. Neque enim dicit Jussum vivere ex operibus, sed ex fide. IV. Nullæ hominum leges ligant, postquam jam justificati sumus. V. Non habet Papa jus condendæ legis alicujus. VI. Omnes Episcopi sunt pares. VII. Deus nos peccare facit. VIII. Facere, quod in nobis est, non est nisi peccare. IX. Dei proprium est Judææ proditio, sicut Pauli vocatio. X. Lex Dei impossibilia imperat. XI. In Ecclesia, neglecto Verbo Dei, error errorem peperit. XII. Si ultro emendas te, ut Ecclesiæ correctione opus non sit, non exigat jus Divinum confessionem. XIII. Absolutionem sive redemptionem peccatorum petere possumus. XIV. Satisfactiones nullæ sunt. XV. Nos a simplicitate Verbi Dei abstraxerunt, qui satisfactiones, Missas, & cardinales*

nales justitias tradiderunt. XVI. Satis Sæcul. XVI.
A.C. 1523. constat, nec in impiis viventibus, nec in damnatis esse fidem. XVII. Peccant Episcopi, qui tantum impertiuntur alteram speciem populo. XVIII. Duo sunt tantum Sacramenta, Baptismus, & Eucharistia, Reliqua sunt commenta hominum. XIX. Missa non est Sacrificium. XX. Signi, non Sacrificii vice nobis tradita est Eucharistia. XXI. Indigne accedunt ad Eucharistiam, qui nisi jam puri, & sanctificati confessione, & præparationibus accedunt. XXII. Illa sola & vera præparatio est, propter quam communices, si credas. XXIII. Fides est credere, quod Deo placeas: Credere, quod placet opus, quod facis. XXIV. Falsa est sententia, quod ordinata Charitas a nobis ipsis incipiat. XXV. Nulla doctrina, præter doctrinam Christi, non est perniciosa. XXVI. Fides justificat, non salvat. XXVII. Ratio fingit multas caeremonias. XXVIII. Non licet litigare, aut rem vindicare, aut accusare, etiamsi videatur pro te jus stare. XXIX. Si liberum Arbitrium operatur salutem, Deus non operatur. XXX. Cum justus ex Fide vivat, non ex operibus, tollitur omne meritum operum nostrorum, tum ante tum post justificationem.

Ex Melanchtonis libro adversus furiosum Parisiensem Theologastrorum
Decre-

Sæcul. XVI. A.C 1523. Decretum, extractæ sunt septem propositiones: *I. Lutheri nihil cum hæreticis convenit. II. Stat veritas Lutheranae doctrinae inconcussa adversus Rectores tenebrarum. III. A quadringentis ferme annis neminem habuimus in Ecclesia Scriptorem, qui rectam & propriam Pœnitentiæ formam prodiderit. IV. Locus est apertus in prima ad Corinthios, quo monstratur delictum esse repetere rem in judicio. V. Quæ sunt in assertionem articulorum a Leone X. damnatorum, impia judicari, non nisi ab impiis possunt. VI. Si quæris, quid contulerit Ecclesiæ Lutherus, habes summam rei; Veram pœnitentiæ rationem docuit, & usum. VII. Propemodum credo, non omnino temere dictum esse a quibusdam veteribus, cerebro Gallos carere. Ex epistola dicto libro annexa Facultas tres damnavit propositiones, quarum prima communionem sub una tantum specie carpit. Altera sic docet; non plus est credere Jesum Crucifixum, quam eversam a Romanis Carthaginem. Tertia denique dicit: Nemo communicatus ante Lutherum intellexit, in Sacramento Altaris fidem exercendam, & pascendam.*

Præterea Melancton in bina in D. Pauli doctrinam declamatione inquit, *Martinum Lutherum virum juxta pium atque eruditum, vereque Theologum*
tibi

tibi commendo. Insuper absque omni ratione universas Theologiæ rationes condemnat, haud aliter differens, perinde ac si quid dicat, vel demonstret, prorsus nesciret, in has propositiones effusus.

Sæcul. XVI.
A. C. 1523.

I. Error est Philosophia. II. Cum lex vetet fræna laxare libidini, necesse est lex odio habeatur. III. Quid agit Paulus aliud de lege antiqua differens, quam nullo usu nostro animos emendari atque pacari? Nullo enim consilio, nulla arte animi morbum vinces. IV. Metum, tantum abest, ut virtutis materiam vocemus, ut ne vitio quidem liberare conveniat. Denique in epistola his declamationibus annexa inquit, Citra hæresis crimen est, non credi transsubstantiationem, aut characterem, aut similia. In epistola sua de disputatione Lipsiensi merito redarguitur, quod Lutherum infulse deprædicet, manifeste eidem suffragetur, ac petulanter effutiat: in Martino longo jam usu mihi familiariter cognito sincerum & pure Christianum animum non possum non laudare.

§. CXXVI.

Facultatis judicium de Lutheri hæresi a Franciæ Regina expetitur.

Cum frequentes admodum querelæ Argentorapud Reginam Francisci I. Matrem defer-

Argentre
tom. 2. p. 2.
& seq.